

Sang a Hebron

Els israelians han ralentit el procés tant com han pogut però ara es veuran en la necessitat de córrer. A partir d'Hebron no poden tornar a jugar a les paraules. Si els palestins no aconsegueixen alguna cosa tangible aviat, molt aviat, tot el procés de pau se n'anirà a mar o s'ensorrarà en el desert.

La mortaldat de divendres a Hebron complicarà molt el procés de pau o, paradoxalment, pot servir per a aclarir-lo i encarrilar-lo definitivament. Tot dependrà del rumb que hagen pres aquest cap de setmana les frenètiques negociacions entre israelians i palestins i de la reacció que aquesta setmana puguin tenir els dos pobles.

La matança és molt greu. És molt greu per ella mateixa i és molt greu perquè deixa al descobert com uns pocs poden sabotejar l'ingent esforç de milers. És tan fàcil obrir foc sobre una multitud i assassinar a sang freda. Només cal una ment suficientment perversa i una determinació rotunda. En uns minuts un gest tan simple com prémer un gatell pot esborrar per sempre més un gest tan complicat com l'encaixada de mans, històrica, en el pati de la Casa Blanca, entre Rabin i Arafat. Però és greu també aquesta matança perquè arriba després de mesos de negociacions infructuoses; després d'un dotze de desembre que no va marcar l'inici de l'autonomia palestina, després de constants estira-i-arrotons i frustracions. No es pot demanar ara als palestins confiança en un procés de pau que se'ls ha estat escamotejat sistemàticament. Només se'ls pot pregar que tinguin la suficient serenitat com per a situar en la dimensió exacta l'assassinat col·lectiu que han sofert a Hebron.

Tanmateix, i ací hi ha la paradoxa, aquesta carnisseria pot ser l'eina que desbloque, tràgicament, l'atzucat en què es movia el procés de pau. Els israelians han ralentit el procés tant com han pogut però ara es veuran en la necessitat de córrer. A partir d'Hebron no poden tornar a jugar a les paraules. Si els palestins no aconsegueixen alguna cosa tangible aviat, molt aviat, tot el procés de pau se n'anirà a mar o s'ensorrarà en el desert. Ara només hi ha una manera de calmar la raonable set de venjança dels àrabs i no és una altra que explicar-los que aquell israelià jueu era un extremista gens representatiu d'un Israel que vol viure en pau amb ells. I això no es fa només amb paraules sinó que cal explicitar-ho amb els fets. L'autonomia palestina ha d'implantar-se immediatament, sense més dilacions. I els dos actors principals de la representació, el Partit Laborista i l'OAP han de forçar a la moderació tots els ciutadans d'Israel i Palestina.

Si això no passa, si els palestins queden engegats per l'odi o si els israelians persisteixen en el seu dilentantisme, l'esperança de la pau

s'allunyarà per molts anys de la terra d'Abraham.